

INVENTAIRE ARCHÉOLOGIQUE

Op 5 mei 1897 stelde Ernest Lacquet in de rubriek "Burgerlijke Bouwwerken - Hoogpoort nr.52 - XVIe eeuw", in het Frans, een fiche op over

HET HUIS GEZEGD DE GROOTEN MOOR

De mooi ingedeelde gevel is herbouwd geweest in Balegemse steen in het begin van de XVIe eeuw of misschien zelfs op het einde van de XVe eeuw. Hij werd geplaatst tegen de oude bouw die bewaard bleef, als vervanging voor de oude houten gevel. Hij is vier en twintig meter hoog.

Hij bestaat, zoals de tekening het aanduidt, uit een onderbouw, drie rijen vensters, vier op het gelijkvloers, vijf op de eerste verdieping, drie op de tweede verdieping. De vensters, van een rechthoekige vorm, zijn onderverdeeld door spijlen.

Op het gelijkvloers verschaft een trap toegang tot de ogivale deur. De eerste verdieping wordt ondersteund door vijf kleine boogjes die de vensteropeningen en het tympaan van de deur op het gelijkvloers omlijsten. In de fries, tussen de eerste en tweede verdieping, bemerkt men het kenteken dat een reus voorstelt, gewapend met een schild, die een pijl uit zijn koker trekt; daaronder de Vlaamse inscriptie **Dit is den grooten moor**.

Als bekroning een zeer hoge trapgevel. Boven op de trappen staan beurte- lings puntige siertorentjes. Binnenin duiden het onregelmatig Doorniks metselwerk van de zijmuren, de booggewelven van de kelders en de gevel van de binnenkoer op een zeer vroege bouwdatum.

Het houten geraamte is zeer goed bewaard; de balkzolen getuigen van mooi timmerwerk. Het oud ijzeren smeedwerk is nog bewaard op enkele deuren en op de eiken vensterramen.

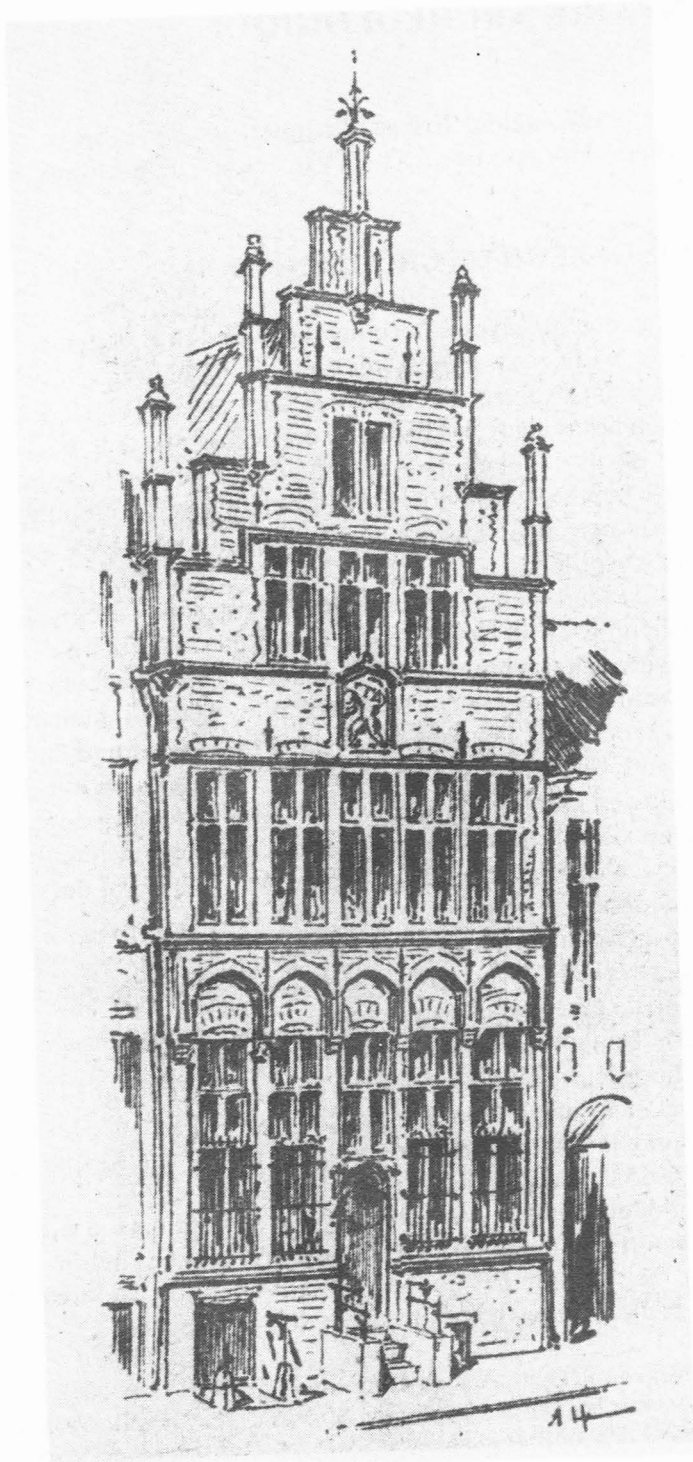
De voor- en de zijgevel werden gerestaureerd in 1896.

In 1450 behoorde dit huis toe aan Martin de Gheendt, in 1458 aan Claes Van der Zickelen; in 1474 was het gekend als "St-Martin". Jakob Van der Zickelen stond de *Grooten Moor* of *Witten Moor* af aan Kasper de Kemele (1) die het in 1523 verkocht aan Lieven Moeraert.

Rond het midden van de XVIe eeuw behoorde het huis toe aan de familie Meynkin; de erfgenamen van Jan Meynkin verkochten het in 1574, en de akte maakt melding van het doorgangsrecht langs het St-Jorishof naar de St-Janstraat (2), erfdiensbaarheid die heden nog bestaat.

(1) Stadsarchieven van Gent, *Act. en Cont. Keure*, 1533, 1534, p. 204 v°.

(2) ... 't Huus ende hof van den gulde (van StJoris) ... ten voorhoofde up de Hoochpoort neffens den jonghen gulden van Sente Jooris an deen zijde ende Jan Meyn-

Tekening die de fiche illustreerde. (Foto Stadsarchief).

kin met zijne consorten an dandere, ende utcommende metten anderen hende in Sinte Jans Strate. Stadsarchief, Vry huis, vry erve, 1561, p. 129.

Naschrift

Het past hier wellicht enkele woorden te zeggen over de zeer verdienstelijke en te weinig bekende Ernest Lacquet die deze fiche opstelde. Deze vooraanstaande oudheid- en geschiedkundige was lid van de Commissie voor Monumenten en Stadsgezichten van 1887 tot 1907.

Hij zette zich volledig in voor de bescherming van ons bouwkundig erfgoed. Toen “de Grooten Moor” met vernieling werd bedreigd, aarzelde hij niet het huis aan te kopen en het te restaureren in 1896.

Het is (o.m.) aan Lacquet te danken dat de Lakenhalle, de Achtersikkel en de prachtige huizen van het Veerleplein bewaard en hersteld werden. Het is ook hij die er jarenlang voor geijverd heeft opdat de Stad het St-Jorishof zou aankopen. Hij zat ook achter de restauratie van het huis “De Ram” op de Hoogpoort en hij was eveneens eigenaar van “De Groote Steur” op de Groentenmarkt die hij in 1884 liet herstellen.

Hadden wij nu nog maar wat meer Lacquets...

H.C.

CONSTANT MONTALD

Op 14 september a.s. zal het precies 100 jaar geleden zijn dat aan de Gentenaar Constant Montald de Prijs van Rome toegekend werd.

Wij maken van deze gelegenheid graag gebruik om eens de schijnwerper te richten op deze verdienstelijke, nu bijna vergeten artiest.

Wij doen dit aan de hand van een artikel dat de betreurde Pierre Kluyskens 25 jaar geleden schreef onder de titel

HERRIE, WOEDE EN VREUGDE OM DE ROMEPRIJS VAN MONTALD

Bijna even zeldzaam als de niet gedekoreerde Belgen, zijn vandaag de kunstenaars die niet een of andere Prijs, aksessiet of onderscheiding in hun curriculum vitae kunnen opgeven. Staat, provincie, stad en zelfs gemeente schrijven artistieke prijzen uit en op de lange duur zullen er jaarlijks in ons land zoveel prijzen voor schilder- of beeldhouwkunst worden uitgereikt als